

Veiviser'n

SKIEN BAPTISTMENIGHET

4/2013 - Årgang 27

Menighets-
planteren i
Sierra Leone

Sidene 6, 7 og 8

Reisen til
Hakha

Sidene 9, 10, og 11

Opplevelser
i Betlehem

Sidene 12 og 13

Takknemlighet

Sidene 14 og 15

Musikalske
krumkaker

Siden 16

God jul !

Veiviser'n

Ansvarlig redaktør: Kari Sæthre
Herman Bagers gate 1, 3717 Skien
Internett: www.skienbaptist.no
E-post: skien@baptist.no

Menighetens kontor: 35 52 90 00
 Gavekonto: 2680 34 04266

Forstander

Harald Edvardsen 951 48 833
 Kontortid tirsdag på kveldstid

Medarbeidere

Birgit Andersen 959 46 342
 Gabriel Stephens 452 92 664

Utleie

Inger Lise Dønnestad 930 85 971
 Reidun Johannessen 980 46 190

Ledere

Strategi & menighetsleder
 Harald Dønnestad 35 53 80 26

Økonomi
 Jarle Øygarden 905 82 570

Familie
 Margareth Eikstad 35 53 29 01

Tjeneste
 Roy Arild Jensen 35 94 17 22

Eiendom
 Jarle Stensbøl 915 50 970

Søndagsskolen
 Gunn Andresen 35 59 88 62

Logos og Skien Soul Children
 Anne-Marie Dønnestad 928 90 356

Trall - lek
 Margaret Eikstad 926 09 483

Jentesprell
 Liv Marit Taranger 913 32 516

Friluftsgutta
 Sondre Taranger 909 30 380

Baby trall
 Birgit Andersen 959 46 342

Ungdomsgruppe
 Anette Holte Stensbøl 35 53 07 11
 Gabriel Stephen 452 92 664

Allehånde
 Else Holte 995 48 424

Chin ungdomskor
 Lian Biak Hu Sapai 995 67 617

Telemark Chin Church
 Za Kung Mang To 35 94 44 59

Lyset!

Desember er tid for lystenning, pynting med stjerner, adventsstaker og mange ulike skulpturer. Alt er til for å lyse opp i mørketiden.

Frem fra kottet, kommer den gamle julestjerna og adventsstaken hvert år. I årenes løp har julestjerna og adventsstaken fått følge med flere andre lys, som pynter opp huset i desember.

Jeg pynter i vinduer og på busker, og blir svært fornøyd. Når jeg sitter og nyter dette synet, får jeg en indre ro, som peker på noe viktig for meg...

Lysene mine gjemmes ikke bort. Nei... jeg henger eller setter det slik at alle skal kunne se den flotte glansen.

Slik minner Gud meg på mitt liv sammen med han. Han vil at mitt og ditt liv skal "skinne" og peke på han som er livet og lyset.

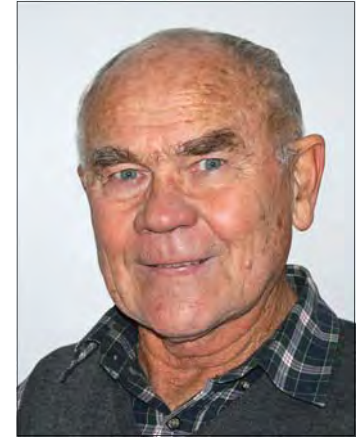
Ønsker alle leserne et lyst og godt nyttår!

Kari Nøtland Sæthre

Andaktshjørnet

Tilgivelse

av Arne Holte

Arne Holte

Når vi nå går inn i adventstiden kan vi allerede høre gjenklangen av den himmelske hærs kare som sang «Ære være Gud i det høyeste og fred på jord blant mennesker Gud har glede i ! »

Det er Gud som handler. Han kommer oss i møte med sin nåde og tar bort, gjennom Jesu forsoning og hans død på korset, hindringer og stengsler som skiller oss fra hans nærvær og felleskapet med hverandre. Jesus kom for å bringe fred og forsoning mellom nasjoner og til hvert enkelt menneske. Gud

viser oss sin nåde og tilgivelse når vi bekjenner at vi kommer til kort.

Tilgivelse er ingen enkel sak for oss. Hvem har ikke opplevd å bli såret i sin stolthet og kanskje båret på det i lang tid på grunn av noe en annen har sagt eller gjort. Eller å ha sagt eller gjort noe som såret en annen. Vi blir oppfordret til å være gode mot hverandre, vise medfølelse og tilgi hverandre slik Gud har tilgitt oss i Kristus (Efes. 4,32). Men det er ikke lett å tilgi. Det er noe av det vanskeligste vi gjør.

Noen formulerte det slik: Det er mye lettere

å holde såret åpent og la det gå betennelse i det helt til bitterheten slår rot, selv om dette bare sårer oss enda mer.

Jakob sier i sitt brev, vær sen til å bli sint, for sinne hos et menneske fører ikke til det som er rett for Gud. Og i Efeserbrevet 4 oppfordres vi til ikke å la solen gå ned over vår vrede. Godt sagt, men vanskelig å gjennomføre. Allikevel la oss be Herrens bønn med oppriktighet, ... og tilgi oss vår skyld, slik også vi tilgir våre skyldnere, fordi Gud har i Kristus tilgitt oss og vist oss sin kjærlighet og nåde.

Mitt bibelvers

**Merete
Tolnes**

5. Mos. 30:15

*Se, i dag har jeg satt
foran deg livet
og det gode,
og døden og det onde.*

Hver eneste dag
er en ny mulighet
fra vår Gud!

Vi gratulerer

30 år

Sui Tum Sung Rahtin, 8. februar

40 år

Atle Kjeldsen, 2. januar

Christoffer Vermedal Breivik, 18. januar

Else Kristine Døvig Gulbrandsen, 5. februar

70 år

Else Margrethe Holte, 31. januar

Gun Lisbeth Paulsen, 12. februar

Nyfødt

Solbjørg og Kenneth Ausland, en jente, Sunniva,
25. oktober

Nye medlemmer

Jan Runar Hoppestad, 17. november

Tomas Fhager, 24. november

**Skien
baptistmenighet
ønsker deg en
velsignet julehøytid !**

Høstlotteri

Trekning 2. desember

2420 Kaffemaskin
Jorunn Mikalsen

2307 Strikket pledd
Reidun Johannessen

3620 Bestemødrenes
gavekort

Charlotte Bergsland

1059 Bestemødrenes
gavekort

Henrik Dønnestad

4592 Gavekort fra
Odd-butikken

Laila Henriksen

2952 Fat - kunst håndverk
Astri Holst

2057 Keramisk engel
Gerd Enger

2680 Gavekort Ibsenhuset
Marthe Skyer

1263 Gavekort Ibsenhuset
Anders Dønnestad

4918 Lerretsbilde
Peter Aung

3372 Keramisk hjerte
Mette Hafredal

4718 Gavekort Herkules
Ranveig Sem

3496 Trillekoffert
Benjamin Nøtland

4053 Gavekort Herkules
Sandra Kjeldsen

Bergans tursekk
Hjørdis Netten

Barnevelsningen 17. november

Barnevelsninger

Søndag 27. oktober hadde 2 familier barnevelsning. Tidligere pastor i menigheten Ingemar Fhager velsignet sitt barnebarn Simon til Ida og Thomas Fhager. Samtidig ble Ida Marie til Rie Ernst og Jon Arild Holte barnevelsnet.

Søndag 17. november ble enda 3 barn barnevelsnet av pastor Harald Edvardsen. Det var Nathaniel til Elin og Gabriel Stephen. Den andre var Ruth Emmeli til Aya Mya San og Boi Tial Thong Hnin. Søsknene Thomas og Dawt Chin var også med. Nummer tre var Joel Tluang Tha til Sui Tum Sung og Ral Tawng Rahtin. Her var også storebror Khamh Ceu og storesøster Sara med.

Menigheten gleder seg over at foreldrene tar med seg barna til menigheten og ønsker velsignelse og forbønn.

Pastor Philip i Sierra Leone

Menighetsplanteren

Philip Kaiba Kamara setter stor pris på fellesskapet med nordmenn

Under besøket i Sierra Leone ble jeg kjent med en fantastisk person. Philip som han heter har på tross av sin unge alder plantet 14. menigheter i Sierra Leone. I dette innlegget får du vite mer om Philip og hans tjeneste for Herren Jesus Kristus.

av Dag Frode Vaagsnes

Oppveksten

Faren til Philip Kaiba Kamara var pastor i metodistkirken og er nå

pensjonert. Når Billy Graham var i Sierra Leone var faren med på gjennomføringen av kampanjen, sammen med andre pastorer. Philip er eldst i en søskenflokk på 8, han har 5 brødre og to søstre. Philip sier at han er en av mange i Sierra Leone som er blitt "truffet" av evangeliet. Dette skjedde når han var på high school. Da han ble spurt om å ta plassen til faren i organisasjonen som faren jobbet i, takket han nei. Siden å arbeide som

pastor ikke var attraktivt for han da. Han hadde fulgt arbeidet til faren siden han var liten, det var mye arbeid, helger, kvelder, reiser o.a. Etter at han fikk et personlig møte med Jesus og ikke bare var en nominell kristen, så overveide han dette på nytt. Før hadde han også likt svært godt andre aspekter av livet slikt som fotball, musikk og jenter. Selv om han ikke røykte eller smakte alkohol, så var det andre ting som var fristende å bruke livet på enn å være pastor.

Frelst

Dette var livet inntil år 2000 da han tok et valg om å følge Jesus. En venn inviterte han til en kampanje i Freetown. Selv om faren var pastor så hatet Philip å gå i kirken. Men under denne konferansen 10. september gav han sitt liv til Jesus. På samme dag i det samme sekund

fikk han et kall om å fortelle om Jesus. I 2001 plantet han Victory Baptist Church i Freetown. Dette er menigheten som Brickston Sam var pastor i. I 2002 begynte han på universitetet i Freetown, etter det overtok Brickston Sam lederskapet i kirken. Philip snakket med en professor på universitetet om å studere misjon. Men universitetet hadde ikke noen studier for dette.

Menighetsplanter

I det øyeblikket amerikanske baptister i 2003 søkte en for å spre evangeliet i Port Loko sa Philip øyeblikkelig ja til dette. I dette distriktet er det fremdeles mange som ikke har hørt om Jesus. 28. september 2003 ble den første dåpen gjennomført i dette distriktet, 48 kristne ble døpt denne dagen. I dette øyeblikket ble baptistene i Sierra Leone oppmerksom på Philip. Når han arbeidet i Port Loko med Banta Themne stammen, i periden 2003-05. Philip

plantet på denne tiden 5 menigheter her. Når baptistene så frukten av hans arbeid støttet de han med å gå på The Evangelical Bible College Jui. I fire år studerte han der. I 2007 giftet han seg med Hawa Kamara. I 2009 ble han ordinert som pastor og samme år ble det klart at EBM ville satse på en folkegruppe i Sierra Leone stammen heter Limba, og distriktet heter Tongo Limba.

Språk

Philip begynte da jobben i dette distriktet, han måtte også lære seg stammespråket. Selv om han var fra samme land så måtte han lære seg et helt nytt språk. Nå snakker han språket ganske bra, når han snakker språket deres er det mye letter å bli respektert, sier han. Før snakket han Krio og Engelsk, og nå også Limba. Det er omkring 15 stammespråk i landet.

Tongo Limba

Philip startet arbeidet alene i Tongo Limba og har nå arbeidet her i fire

år. Nå er det åtte fellesskap her. Miliki, Kadalo, Waterloo, Mile 14, Madadoi, Medina, Bajandi, Alpha Modea. Hvert år doper de nye medlemmer. I slutten av november vil han døpe mer enn 30 mennesker. Hans lidenskap er å vinne mennesker for Kristus. Når en gruppe fra Skien Baptistkirke ville støtte arbeidet til Philip, så var det første gang han fikk hjelp fra utlandet til dette arbeide. Han er veldig glad for denne støtten. Støtten gjør han ekstra frimodig og han legger veldig trykk på at han er veldig glad for denne støtten. Støtten er også er med på å styrke den lidenskapen han har for arbeidet her, noe som merkes godt for oss som har møtt han.

Framtiden

Philip sier også at han føler på en usikkerhet og tristhet, siden det ikke er sikkert at han får fortsette arbeidet her. Kontrakten går ut i år, og usikkerheten om han får fortsette gjør hverdagen

To brønner ble satt i stand under dagnaden

vanskelig. Spørsmål som: Hvordan vil det gå videre med arbeidet? Vil det vokse? Hva vil Gud videre? Dukker stadig opp i tankene hans. Han opplever også her at det er en del nominelle kristne også her, utfordringen er å få mennesker til å invitere Jesus inn i hverdagen.

Primitivt

Kristne i Freetown, selv pastorer skjønner ikke hva pastor Philip gjør i dette distriktet, som er så øde. I stedet for å støtte han, sier de at det virker helt håpløst å gradueres for så å reise til slikt ødeland. De første tre årene sov han på gulvet. Han hadde ingen stoler

og ingen seng. Det var enkle kår, men lysten til å tjene Jesus var mye større enn ønske om komfort. Da Gudleik Husby besøkte han og så forholdene, kom forslaget om å heller oppgradere huset han bodde i, få inn flere senger og madrasser isteden for å leie enn bedre plass for oss fra Norge en annen plass. Nå er ikke huset til Philip så verst, det har mye bedre standard enn tidligere.

Takknemlig

Philip er veldig takknemlig for hjelpen fra Norge, selv venner fra Freetown vil ikke komme å hjelpe han, på grunn av mangel på

lys, internett og komfort. Han er derfor evig takknemlig for hjelpen han har fått fra menigheten i Skien og vennene der. Han kjenner varmen fra søsken langt borte og føler seg ikke glemt av Gud. Fordi venner fra et land, han aldri har besøkt, kommer å hjelper han, langt inne i et fremmed land. Philip er evig takknemlig og det merkes.

Fred for kallet

Grunnen til at Philip ble baptist var at en baptist hjalp han og gav han en plass å bo, han støttet han også økonomisk som ung. Dette ble et vitnesbyrd for Philip. Da Philip fortalte at han ville bli pastor, så ble det en skuffelse for denne mannen. Selv ville han at Philip skulle studere videre i utlandet og bli advokat. Når Philip sa han hadde et kall til å bli pastor og arbeide for Gud i Tongo Limba, sa han at Philip han hadde valgt feil. Selv føler Philip at han har fred. Og det er viktigst for han.

Rørende velkomst i Chinstateen i Myanmar

Veien til Hakha

Kari og Jan Sæthre i fjellsiden over Hakha i Chinstateen

Fra 4. - 15. desember besøkte vi Myanmar. Vi var et reisefølge på 14 stykker. 12 fra Norge og 2 fra Danmark. Peter Ngaidam og Jan Sæthre var reisefølgere. Målet for turen var å se og oppleve landet og å komme til Chinstateen som har vært stengt i mange år for utlendinger.

av Kari Sæthre

Etter mange måneder med planlegging, kunne vi endelig sette foten på burmesisk jord. Vel fremme i Yangon deltok vi på 200 års feiring for den første misjonæren, Judson, som kom til Burma. Feiringen var helt enorm. Det var 30 000 påmeldte, men arrangørene mente at det var ca. 50 000 som deltok på ferien.

På hele turen hadde vi med

oss en guid fra reiseselskapet, Santa Maria.

Fra Yangon gikk turen videre til Mandalay. Her ble vi kjørt med buss opp til Monywa, hvor vi overnattet. Morgenen etter stod 5 firhjulstrekkere klare til å ta oss inn i Chinstateen. Klokket 07:00 startet turen, som gikk oppover på bratte, smale og steinete veier. Helt ubeskrivelig. Etter 12 1/2

På grensen inn til Chinstaten

Kari Sæthre hilser Hakha baptistmenighet

time var vi fremme i Hakha. Menigheten stod klar med kveldsmat, før vi ble innlosjert på Trio gjestehus. Hakha ligger høyt opp i fjellene, ca. 2000 meter over havet.

På denne årstiden er det skikkelig kaldt. Var ned mot null på natta og ca. 12-15 grader i sola på dagen. Uten noen varmekilde i huset ble det skikkelig kaldt. Men selv om det

var kaldt la dette ingen demper på den gjestfriheten og varmen vi ble møtt med i kirkene som ble besøkt. Alle ønsket at vi skulle føle oss hjemme. Chinstaten har aldri vært

Lunsjstopp i Falam baptistmenighet

noe prioritert mål for landets regjering. Fattigdommen er enorm og utviklingen av samfunnet har stått stille de siste 100 år. Mange får nå tatt utdanning. Ønsket er at

de skal komme tilbake til hjemstedet og være med bygge opp Chinstaten. Her trengs det mest, sett med norske øyne... Strøm, vann og varme hus og et helse-

vesen som kan gi veiledning og undervisning til folket. Men det viktigste er på plass. En urokkelig tro på Jesus Kristus som Herre og frelser.

Fullsatt kirke på gudstjeneste i Hakha

Besøk på Chin Christian College i Hakha

En underlig historie?

Maria og Josef er på reise fra Nasaret til Betlehem. Denne reisen er lang og slitsom. I bagasjen sitter jeg, en liten mus. Jeg er blitt med fra Nasaret, fordi det er så masse deilig mat i denne sekken.

mus, og de sa noe om en mann..? Ja, ja pytt, pip.

De stopper. Hva skal de nå mon tro? Huff det er så masse folk her. Jeg får kripe lengre ned i sekken igjen, så ingen ser meg. Jeg kan høre noen

et hull i sekken. « En stall..? Det er et herlig sted for ei mus. Jeg smetter ut og piler inn i høyet. Det lukter så herlig her. Jeg setter med under en plankebit og nyter stillheten. Plutselig hopper jeg til. Jeg nører et lite barneskrik. Maria holder en velskapt guttebaby i hendene sine. Å, så nydelig han er, og de skjønnne øyene. Det er liksom gull og diamanter som glitrer om hverandre. Jeg blir helt mo i beina. Jeg får sette meg på halen. Dette er noe av det største jeg har opplevd. Maria legger gutten oppi ei krybbe, som Josef har ordnet. Han har visst tatt matskåla til oksen. Det var veldig lurt, synes jeg. Gutten sovner snart. Maria og Josef tar seg også en blund.

Jeg skal akkurat til å sovne, da jeg hører piping. Det er en museslektning som kommer løpende.

fremmede stemmer som sier: «Nei, her er ikke noe ledig rom.» Jeg hører Maria sukke, «Hvor skal vi være i natt? Jeg tror barnet snart kommer», sier hun. Nå, så det var derfor magen hennes var stor, tenker jeg.

Jeg gløtter ut gjennom

Stakkars Maria, hun ser trøtt ut. Og se på den magen! Lurer på hva hun har spist? Josef går ved siden av eselet. Han virker staut og sterk. De snakker sammen, kan jeg høre. De snakker om at de skal innskrives i et manntall. Lurer på om dette gjelder meg? Jeg er jo en liten gutte-

Hun virker helt oppskaket og forteller uavbrutt om en merkelig hendelse; «jeg kommer fra beitene til sauene. Jeg har vært sammen med noen gjeterne der. Og tenk, mens de satt og pratet sammen, ble hele nattehimmelen opplyst. En hvit mann viste seg for oss, og vet du hva han sa?» Han sa: «Frykt ikke! Jeg kommer til dere med bud om en stor glede, en glede for hele folket. I dag er det født dere en frelser i Davids by, han er Kristus Herre.»

«Da han hadde sagt dette, kom flere menn til syne på nattehimmelen, og alle priste Gud. Jeg ble

første litt redd, men den hvite mannen hadde jo sagt at vi ikke skulle frykte. Jeg fikk slik trang til å se etter og jeg tror gjeterne også er på vei. Han fortalte jo hvordan vi skulle finne denne stallet og gutten. Det må være noe spesielt med den lille skjønnne gutten.»

Vi blir sittende og fundere, jeg og slektningen min. Da hører vi skritt utenfor. Josef reiser seg og går for å lukke opp. « Det er gjeterne! Jeg kjenner dem igjen,» sier slektningen min. Gjeterne prater i munnen på hverandre, så begeistret er de. « Tenk at Gud har

vist oss dette underet», sier de. Gjeterne går ut på markene igjen. Slektingen min følger etter dem, men jeg blir igjen. Jeg hører liksom til i denne familien synes jeg.

Dagen etter hører jeg at Maria kaller gutten Jesus. Det navnet har jeg hørt om. – Nææ! Tenker jeg. Det var jo det bestemor fortalte meg om. Hun fortalte meg om en mann som skulle komme og frelse verden. Kanskje det er denne gutten? Ja, det er det. Jeg kan se det på ham. Han virker så god og snill, der han ligger i høyet. Tenk at jeg fikk oppleve å se at Jesus ble født. Jeg er vel den heldigste mus på hele jorden.

Kari Nøtland Sæthre

Menighetslederen har ordet

Takknemlighet!

Stadig (!) får jeg høre fra ulike mennesker i menigheten at de er så takknemlige for å tilhøre akkurat vår menighet.

Stadig (!) får jeg høre om mennesker som er så takknemlige for måten de ble tatt i mot på i vår menighet. Det er gledelig og inspirerende! Av og til hører og ser jeg mennesker som ikke finner seg helt til rette. Noen ganger er det "naturlig", andre ganger er det smertelig.

Vi søker å legge til rette for ulike møteplasser der vi kan komme nær både Gud og hverandre.

På siste møte i strategi- og tjenesteutvalg snakket vi mye om viktigheten av å ivareta den enkelte når vi stadig vokser og blir flere. Mange ønsker nok å ha tilknytning til en mindre gruppe der man kan erfare og dele både tro, livsglede, tvil og hverdagsopplevelser. Kanskje kan det skje i

forbindelse med at man gjør noe praktisk sammen? En spaseregruppe som "går" gjennom noen bibelvers før man går en tur? Eller en strikkeklubb der man kan legge opp masker etter at man kanskje har kastet sin egen? Eller en mekkegruppe der man reparerer litt på hjertet og sinn før man går i gang med andre ting. Eller en spillegruppe som snakker om gode "leveregler" før man

Harald Dønnestad

Sierra Leone! Det skaper ringvirkninger langt ut- over våre grenser, og setter spor i lokalbefolkningen. Det blir spennende å følge med hvordan det går med de menighetene vi har hjulpet.

Neste menighetsmøte settes til 10. desember. Under fokusøkten vil vi snakke om planer for neste år. Vær med å prege veien videre for menigheten vår! Ikke vent på fremtiden – form den!

En stor takk til våre flotte ansatte og vår frivillige forstander for tjenesten det siste året! Og takk til deg som ved den du er setter ditt preg på vårt fellesskap og vår menighet!

Ha en god jul og et vel-signet nytt år – der vi gir Gud ære gjennom alt!

følger spilleregler. Det er ikke formen på møtet som betyr mest, det viktigste er å treffes – med lave skuldre. Strategi- og tjenesteutvalget vil jobbe videre med dette, i mellomtiden utfordres du til selv å ta initiativ til å danne små fellesskap eller møtepunkt. Vi vil gjerne høre fra deg i så fall.

Den største møteplassen vår er gudstjenesten. På menighetsmøte den

22. oktober satt vi i smågrupper og delte hva som berører og inspirerer, om ønsker og lengsler og også hva vi kanskje bør unngå i en guds-tjeneste – nettopp fordi det er Guds tjeneste. Innspillene ble notert ned, er allerede drøftet i programgruppa og vil også drøftes med møtelederne.

En stor Takk til dugnads-gjengen som har gjennomført en solid dugnad i

 <p>Nye og brukte instrumenter</p> <p>MUSIKTORVET</p> <p>Prinsessegata 5 3724 Skien m-torvet@online.no www.musiktorvet.no</p>	
<p>TRAVELNET</p> <p>GRENLAND REISEBYRÅ</p> <p>☎ 900 66 715</p>	 <p>skagerak</p>
<p>FOLTEKILEN</p> <p>FOLKE- OG SKOLE</p> <p>Folkehøgskolen ved Oslo</p>	<p>SpareBank 1 Telemark</p> <p>☎ 35 58 89 00</p>
<p>XL BYGG</p> <p>GISHOLT & FINNE</p>	

SORG
En verdig begravelse fjerner ikke sorgen, men gjør den enklere å bære.

Alfsen
Skien begravelsesbyrå

www.gsb.no
Behjelpelig hele døgnet
Tlf 35 52 49 00

B

NORGE P.P. PORTO BETALT

Returadresse:

Skien baptistmenighet
Herman Baggersgt. 1
NO-3717 SKIEN*Musikalske julekaker*

Krumkakesanger

I et gammelt bakeri i Teglværksgata på Grünerløkka i Oslo ble Åselill Sæthres første album spilt inn i sommer.

Krumkakesanger er tittelen på juleplata som ble utgitt 2. desember. Med seg i

bandet har hun Eyolf Dale (piano), Thomas Johansson (trompet) og André Roligheten (saksofon).

Musikken og tekstene er basert på Åselill's juletekster og komposisjoner i nært samarbeid med de andre musikerne.

Musikken er tilgjengelig i fysisk format og alle digitale tjenester.

Åselill Sæthre har tidligere sunget i barnekoret Logos og ungdomskoret Con Amore, og har de siste årene bodd og studert i Oslo.